

הគומץ את המנהח

ובמתן כל'.

תו מקשין: זה שכותב בסיפה של הבריתא "בא לו לחקטרה", ולדבריך בא לו להולכה מיבעי ליה לומר, שהרי בהולכה של הקטרה גם כן חולקים?

ומשנין: **הא לא קשיא, כיון דהולכה צורך הקטרה היא, קרי לה הקטרה, ובאמת הכוונה גם כן להולכה.**

ומקשין: אלא זה שכותב "נתן" את הקומץ בשתייה וכור' והינו נתנו על המזבח להקטרה, לדבריך "חולין" מיבעי ליה לומר, שהרי אמרת שאף בהולכה של הקטרה הם חולקים?

ומסקנת הגمرا: **אכן קשיא!**

הקטיר כמהות של שומשים על מנת לאכול כמהות של שומשים למהר, וחזר והקטיר כמהות של שומשים על מנת לאכול כמהות של שומשים למהר, וכן עשה עד שכלה קומץ כולם בתקנות, נחלקו בזה רב חפדא ורב המנוגנא ורב ששת.

חד אמר — פיגול, חד אמר — פסול אבל איןנו פיגול ואין בו כרת, חד אמר —בשר.

וחכמים חולקים, וכיימא לנו [בפסחים סג א], שם מפרש גם החילוק בין הקדים מוליט לעולים להקדים ערלים למליטם] דבחציו מותיר פליגין, שסימן אחד הואחצי מתיר, והרי כאן שחיטה זו אינה מתרת ואינה מקדשת, שבקרבן פסח אין לחם שתקדש אותו שחיטה, וחולקים?

אמר ליה ר' בא: מי סברת דם בצואר בהמה נעשה קרווש? לא כך, אלא דם סכין⁽¹⁴⁾ מקדשא ליה, ולכנן נשבות שחיטה בא לדורש, והבא לקדש כבא לחתיר דמי.

תא שמע מבሪיתא דלעיל: **במה דבריהם אמרוים שלcols זה פיגול אף שחישב רון בעבודת הקומץ, בקמיצח ובמתן כל' ובחילוך!** ובפשוטו, ההילוך הזה שכותוב, הכוונה בחילוך דהקטרה מדובר, ולא חולקים רבנן, וזהו לרבי יוחנן.

ודחין: לא, בחילוך דמוליכו לממן כל' מדובר, שלא נחשבחצי מתיר שאין מתן כל' בלבדונה.

ומקשין: אי הabi, איך כתוב "במתן כל' ובחילוך", הרי לדבריך "בחילוך ובמתן כל'" מיבעי ליה, שהרי מדובר בחילוך שקדם מתן כל'?

ואמרין: **הא לא קשיא, תנוי הabi: בחילוך,**

ומסביר החזוון איש שאין הכוונה שהסכין מקדש את הדם, וגם לפעמים הסכין בכלל לא נוגע בדם, וגם מבואר לקמן דף ע"ח שאנו נוגע שהסכין מקדש את הלחם, ובודאי שאיןנו נוגע בהם, אלא כוונת הגمرا שעבודת השחיטה מקדשת את כל חלקי הקרבן, כל אחד למה שעומדת להעשות בו, ובזה גם מיישב דעתה

שambil אדרעת הרמב"ם ורש"י בדין נתינת הלבונה בכל', ומישב הסוגיא בסוטה שוגם לרשי"י צריך נתינה בכל'.

14. תירוץ הגمرا דם סכין מקדשא ליה, קשה. אם כן, אין זו עבודת השחיטה המקדשת אלא הסcin, ומדוע נשבות השחיטה 'בא לקדש',